

במד'נה

עבודה בכפר הנוער בן-שמן, לא הייתה לו הרוחה: המשכורת לא הספיקה, המצוקה הכספית הלכה וגדלה, הוא היה נאלץ לשקוע בחובות.

עתה לא היה כל רצון להתחיל לחיות. הוא ניצב על גג הפסגה, העיף מבט אחרון באנשים-החגבים, המתרוצצים שש קומות מתחתיו, אחר הניף את רגליו אל מעבר למעקה.

זעקה אחרונה. חפץ הקיום טועם באדם אפילו בשעה שמוחו ונפשו כמהים אל המוות. חפץ זה הוא שהוציא מפי פניגרי את זעקתו האחרונה הנוקבת.

כהרף עין השחירה הסימטה שליד הפסג' מהמוני סקרנים. זבניות צעירות פרצו מבתי-המסחר בסביבה. ניתנה להן הזדמנות נדידה: לראות מתאבד.

"טיפש שכזה" אמרה אחת מהן בהחליקה על חלוקה הכחול, הקמוט במקצת מן המ"ר, רוצה, מי יבקש ממנו לעשות זאת?" הרופא שחש למקום כרע ליד פניגרי, ברק אותו חטופות, אחר הניד בראשו ברוב-

ממס את רהיטיו, אותם התעתד להביא מאנגליה באמצעות אמנו. התשובה היתה סי-רוב מוחלט.

אורח אפור גיימס בראון לא בחר בדרך חבריו העריקים. הם, המאוכזבים, בכרו לחזור למולדתם, לרצות את ענשם ולשוב להיות לאזרחים מועילים ומכובדים.

החודש, בהתקרב יום העצמאות הששי של המדינה, שעזר להקימה, התכונן האורח ה-ישראלי גיימס בראון להגר מן הארץ, לחפש לו מולדת חדשה.

דרכי חיים מכיר ומכירה

רחוב אלנבי בתל-אביב המה מעוכרים ושבים. רובם ניסו להגיע לבתיהם בתקווה להמלט מהתמסין הלוהט. בין אלה שלא ניסו היתה גם אשה אחת. ביתה של מרים יהושע היה הרחק — בירושלים. היא נצ'דה, ששוי, לקיר בנין הדאר המרכזי, התי-

מרים יהושע, שכן ויודה לא אירע דבר

משמעות. מישהו הביא שמיכה, כיסה בה את הגופה.

"אבא," קרא זאטוט סמוך-לחיים, שניצב בתוך ההמון צמוד אל מכונסי-אביו, "מדוע הדוד הזה שוכב כאן?"

"הדוד הרגיש לא טוב," השיב האב, "הוא רק שכב לנחת."

פשעים השיטה הוולה

לרוב הוצאות-הספרים יש שוק טוב ובטוח להפצת הספרים שמעטו עליהם הקופצים. שוק זה מוגדר על ידי רכבות עובדי המידינה, העיריות, ההסתדרות והסוכנות ש-אינם יכולים לעמוד בהפצרותיהם של הסוכנים הטרדניים ורוכשים אנתולוגיות משעממות-עד-מחמת, אנציקלופדיות לא-מדוייקות ביותר וסחם כל-כתיבי בתשלומים המתנכים אוטומטיים ממשכורותיהם.

מכת-הסוכנים הגיעה לממדים כאלה ש-כמה מגהלי משרדים ממשלתיים אפילו נזכרו בכך שבצעם הם יכולים לעוצרה, ואסרו על כניסת הסוכנים למשרדיהם. עובדי משרדים אחרים, פחות מאושרים, המשיכו ליסוף קרוב לטרדנות הסוכנים, לרכוש ספריים בהם אפילו לא התעתדו לדפדף, תמורה לירה עד חמש לחודש.

בלי ניכוי. מצב עניינים זה מצא חן בעיני נוכל ירושלמי, שהחל מבקר ב-משרדים ממשלתיים וציבוריים לפני כחצי שנה, מחתים את הפקידים על אנתולוגיה פילוסופית. למרות שמחיר שלושת כרכי-האנתולוגיה הגיע לעשרים לירות, הסתפק הסוכן החדש במפרעה של 800 פרוטה, לא חייב את החותם בניכוי אוטומטי, או בכל תשלום אחר.

מובן מאליו שלא הסוכן ולא האנתולוגיה הפילוסופית הופיעו יותר במשרדים. אחר ביקורם הראשון, הפקידים שנשפם חשקה בפילוסופיה גילו גישה פילוסופית למופת, ביכרו לא למסור תלונה כל שהיא למשרדה. הם סברו כי השיטה בה עליהם לפרוע תשלום חד פעמי של 800 פרוטה, בלי כל ניכוי-משכורת נוספים וכלי הצורך ל-חוב כמה כרכים חסרי-עניין לבתיהם, היא הוולה יותר.

זיקה מעל לכרסה המקומרת המעידה על הריון את בתה ברכה (1) תכולת-העיניים חודדות-הלתיים.

לפתע התפלג חלק מההמון הזורם, יצר טבעת חיה מסביב למרים. עיניהם בודדות ננעצו בה. שפתיהם יבשות העלו חיוך של-אי-אמונה למשמע האוזניים. האם הציעה את בתה למכירה. היהודים הטובים החלו להתכחח.

התינוקת הוולה ריר מפיה חסר-השיניים על בגדיה המכוסים בשיירי ארוחות את-רוגות. לפתע פרצה בכבי מר וצורתני.

בחור תמיר פילס לו דרך. התייצב ליד האשה לקח את התינוקת מידה. "הנה קונה," ליגלו צוטה משועמם. אחר החליט כי זהו האב, הבחור נעלב, שלף תעודת-זהות, הוכיח כי שמו אוקנין משה (22) — רחוק.

"אני רק שכן שלה," אמר "עברתי ברחוב. בעלה מת לפני זמן קצר."

הסבעת נתבקעה. הווג החל לנוע. הקהל הודחל בעקבותיו. כמה עשרות מטרים — והשורות החלו להתלדלל. מרחק נוסף — ואחרוני המלויים נעלמו. דבר לא קרה. העניין ירד מסדר-היום.

אסונות

הדוד הרגיש לא טוב

"כיצד לחדול לדאוג ולהתחיל לחיות!" קראו הכותרות הגדולות-צבעוניות של ספרי דייל קארנג'י * מחלון הראווה של חנות הספרים בפסג' החדש ברחוב אלנבי, תל-אביב.

אדולף אברהם פניגרי רצה לחדול לדאוג. ב-54 שנותיו עברו עליו תלאות רבות: בתקופת הכיבוש הגרמני סולטלו הוא ובני-משפחתו על-פני מחנות-הריכוז של פולניה. לאחר המלחמה היה נתון ללחץ מצד השל"טון החדש, שראה בו יסוד בורגני בלתי רצוי. גם כאשר הצליח, לפני שנתיים, לעלות עם אשתו ושני ילדיו לישראל ולקבל

* בן למשפחת אי-ל-הפגדה האמריקאיים, מחבר שורת ספרי יעוץ פסיכולוגיים-עממיים שהופצו במיליוני ספטים. התפורטם שבהם: "כיצד לרכוש ידידים והשפעה בחברה."

תשי"ד

עם פורצי המצור על ישובים בישראל בדרך לא דרך מים עדי ים ומדן ועד אילת נהגי "אגוד" (א.ש.ד.) לא שמתו ההגה במשך חצי יובל שנים. נמשיך במסורת זו ונשרת את תושבי הארץ בכל הדרכים ובכל הזמנים.

ברכתנו לממשלת ישראל ולצבא ההגנה לישראל שלוחה בזה לחג העצמאות.

"אגוד"

(א.ש.ד.)

ה'ש לך כאבים...

נגב, בברכים, בכתפיים או בפרקים?

"רפא" - רח' שלמה המלך 103, תל-אביב טל. 24495

בריכות מי-מרמא

חבישת בויך כמו בקולסכר וישי או מכריה

כמו כן אמבטיות ערבול (Whirlpool bath) / חדר זיעה טורקי / מחלקה מיוחדת לאיכשור ע"י התעמלות רפואית, מסג' וריהביליטציה המוסד היחידי מסוג זה בארץ / מחלקה לסובלי רוימטיזם / עומד תחת הנהלה ופקוח רפואי

קדם מתחילת פניה

של

הרוקח טבצניק

מגדלה את יופי העור הגנוז והמוסתר ע"י סילוק הכתמים הפצעים והנמשים

המפיץ: ת"א רח' מלך גורגי 54

ר.ה.ש.י.ו. ב.כ.ר. הארץ

צעד הפלא סבוי

למד לרקוד אצל המורה סבוי

ת.א. יונה הנביא 38

אחרי אלפיים ושש שנים תשובות

1. יפה שעה אחת קודם; 2. הונטה
- היד הטמאה; 3. צד מתי נחשה? 4.
- האויב בשער; 5. איש גדול; 6. נע
- מוד בפרץ; 7. שעת הרח עולם; 8.
- ימים טרופים אלה; 9. יראה הציבור
- וישפוט; 10. ציפור הנמש; 11. לא
- יגום ולא יישן שומר ישראל.